

„Isus Hristos este același ieri și azi și în veci!”

(Evrei. 13, 8)

SCRISOARE CIRCULARĂ

decembrie 1999

Vă salut pe toți, cei de departe și de aproape, din est și din vest, din nord și din sud, în Numele scump și drag al DOMNULUI nostru Isus Hristos, cu textul din 1 Timotei 1, 12:

“Mulțămesc lui Hristos Isus, Domnul nostru, care m-a întărit, că m-a socotit vrednic de încredere, și m-a pus în slujba Lui”.

În același fel m-a așezat și pe mine în slujbă în Biserica Lui. A fost decizia Lui, eu nu am fost întrebat, ci am fost doar însărcinat. Relația mea cu fratele Branham a fost asemănătoare cu cea dintre Pavel și Timotei. Timotei trebuia să încredințeze altor frați credincioși tot ceea ce învățase Pavel, astfel ca aceștia să poată învăța și pe alții același mesaj (2 Tim. 2). Grija este întotdeauna pentru învățătura curată și sănătoasă din Cuvântul lui Dumnezeu. Pavel pune cu adevărat acest lucru pe inima lui: *“Tu să rămâi în lucrurile pe care le-ai învățat și de care ești deplin încredințat, căci știi de la cine le-ai învățat: din pruncie cunoști Sfintele Scripturi, care pot să-ți dea înțelepciunea care duce la mântuire, prin credința în Hristos Isus.”* (2 Tim. 3:14-15). Pentru că mai trăim încă în timpul în care Scriptura se împlinește și rânduiala divină a fost reșezată, acest lucru s-a dovedit pe deplin și în viața mea. Dumnezeu a călăuzit în așa fel că am citit Sfânta Scriptură încă de la vârsta de doisprezece ani cu o dorință din adâncul inimii.

Citeam textele paralele, căutând adevăratul înțeles, până când primeam înțelegerea lucrurilor pe care le citeam.

Înainte de a-l întâlni pe fratele Branham pentru prima oară în 1955 la Karlsruhe, Germania, avusesem trăirea mea mântuitoare, personală cu DOMNUL, pe când nu împlinisem încă 16 ani, în timpul unei conferințe pentecostale, de Rusalii, în 1949. Mi s-a întâmplat așa cum scrie în Biblie. Un predicator din SUA pe nume Hall Hermann a predicat la un sfârșit de săptămână în biserica pastorului Paul Raabe din Hamburg. După predică s-a anunțat că cei ce doresc să primească botezul Duhului Sfânt să rămână la urmă. M-am numărat printre cele aprox. 120 de persoane care s-au strâns pentru rugăciune. Înainte de miezul nopții, am trăit minunata binecuvântare a umplerii cu Duhul Sfânt: cu adevărat, am fost transpus în slavă, o pace adâncă și o bucurie de negrăit mi-au umplut sufletul. Cu inima plină de slava DOMNULUI. L-am lăudat pe Dumnezeu într-o limbă necunoscută. Din adâncul ființei mele a tâșnit un izvor care se revărsa în viața veșnică, așa cum a spus DOMNUL nostru femeii samaritene. Duhul lui Dumnezeu s-a mișcat în timpul acelei adunări de rugăciune cu atâta putere încât fiecare din cei prezenți a avut trăirea lui personală cu DOMNUL.

De atunci au trecut 50 ani, timp în care L-am urmat pe DOMNUL deplin conștient. Începând cu anul 1953 am început să predic Cuvântul. În acești 46 de ani mi-a fost îngăduit prin predicarea Cuvântului Său să conduc multe suflete din întreaga lume la scumpul meu DOMN și Mântuitor. Pentru mine, anul 1999 este ca o «comemorare», ca un an jubiliar. Acum, la sfârșitul acestui an, aș vrea să vă rog pe toți să vă uniți cu mine în a-L lăuda pe Dumnezeu pentru credincioșia Lui. Haideți ca împreună să mulțumim veșnicului Dumnezeu adevărat pentru prezența Sa neîntreruptă, știind că El îi călăuzește pe ai Săi într-un mod minunat. DOMNUL este adevărat și credincios: „... *ca martorul credincios din cer.*” (Ps. 89:38).

O binecuvântare deosebită pentru viața mea duhovnicească au constituit-o cei 10 ani în care l-am cunoscut pe fratele Branham până când el a fost chemat acasă, în decembrie 1965. Am participat la adunările lui din Europa și SUA, l-am vizitat

acasă la el. Am avut onoarea să mănânc cu el la aceeași masă, să călătoresc cu el în aceeași mașină, el fiind la volan. Din 1958 predicile lui din SUA mi-au fost trimise în Germania. Cu adevărat, am crescut duhovnicește sub slujba lui și de aceea am fost la zi cu ceea ce făcea Dumnezeu.

Ca cel mai neînsemnat dintre cei pe care DOMNUL i-a chemat la slujbă, mi-a fost îngăduit în acești aproape 40 de ani care au trecut să predic în toată lumea întreg planul lui Dumnezeu. Așa cum Pavel a putut mărturisi că L-a auzit pe DOMNUL, vorbindu-i în limba maternă ebraică atunci când l-a chemat și i-a dat însărcinarea, la fel pot și eu, Ewald Frank, să spun cu sinceritate și cu aceeași siguranță înaintea lui Dumnezeu, a sfinților Săi îngeri și înaintea tuturor oamenilor că am auzit vocea pătrunzătoare și poruncitoare a DOMNULUI, în limba germană, în zorii zilei de 2 aprilie 1962. De la Acela care a spus după învierea Sa: „*Toată puterea Mi s-a dat în cer și pe pământ*” am primit eu însărcinarea, în mod auzibil, în limba mea maternă. Fiecare cuvânt pe care DOMNUL l-a vorbit, a fost clar și pronunțat cu accent. Cu bucurie eu chem pe DOMNUL însuși să-mi fie martor în ceea ce privește această trăire.

De atunci m-am supus chemării cerești, călătorind din oraș în oraș, din țară în țară, de pe un continent pe altul, pentru a predica Cuvântul lui Dumnezeu și a împărți hrana duhovnicească celor ce sunt flămânzi după auzirea Cuvântului (Amos 8:11, Mat. 24:45). Nu pot și nici nu vreau să redau aici toate trăirile supranaturale pe care le-am avut. În decursul acestor ani am auzit glasul DOMNULUI de câteva ori și am primit îndrumări. Aceste trăiri cu DOMNUL au însemnat foarte mult pentru mine personal. Dacă voi împărtăși cu voi câteva, este numai pentru ca toți adevărații copii ai lui Dumnezeu să se bucure împreună cu mine, aflând că DOMNUL este credincios într-un mod real și că El se descoperă pe Sine și astăzi, lucru pentru care noi dăm toată slava lui Dumnezeu.

Ultima trăire - care m-a încurajat într-un mod deosebit - am avut-o pe când mă aflam în orașul Varna, în Bulgaria, într-o zi de marți, 15 iulie 1999, cam pe la amiază. Aceasta are efect și acum asupra mea:

Am fost transpus în slavă și am văzut ceva ca o sală imensă din fildeș, splendid luminată. Încă o dată, Dumnezeu îmi este martor pentru cele petrecute. Un cor ceresc cânta cu putere. Toți din sală priveau în aceeași direcție și anume spre locul din care venea lumina și toți aveau mâinile întinse și ridicate puțin mai sus decât poziția orizontală. Ei cântau în limba germană Psalmul 34. Vocile erau atât de armonioase, încât totul suna ca o singură voce puternică. Când au ajuns la versetul 7, „*Îngerul Domnului tăbărăște în jurul celor ce se tem de El, și-i scapă din primejdie.*”, au cântat mai tare, cu vocile vibrând și, ca un refren, au cântat la sfârșitul versetului: „*ȘI ÎNGERUL DOMNULUI ESTE ACUM AICI.*” La fel s-a repetat și cu următorul verset: „*Gustați și vedeți ce bun este Domnul! Ferice de omul care se încrede în El!*”. După aceste cuvinte au cântat și mai puternic: „*DA, DOMNUL ESTE ACUM AICI...!*”

Mi-am dat seama că Psalmul era cântat conform traducerii Luther a Bibliei, pe care o citisem mai mult în tinerețe. Eu mi-am notat imediat cuvintele care sunt altfel în Biblia Menge. În slavă vor fi oameni din toate națiunile și de toate limbile care vor cânta laudele DOMNULUI (Apoc. 5:9).

Îmi aduc aminte că cele nouă cuvinte pe care mi le-a spus Dumnezeu din Geneza 3:17, cu voce tunătoare, în zorii zilei de 16 iunie 1979, au fost de asemenea conform traducerii Luther. Dintre toate traducerile Bibliei citesc mai ales cea de Hermann Menge.

Cuvintele nu sunt suficiente pentru a descrie dragostea și bunătatea lui Dumnezeu. EL este credincios și adevărat. Poate că a trebuit să trec prin atâtea încercări datorită chemării la slujbă. Vrajmașul a vrut de câteva ori să-mi ia viața, mai ales atunci când am avut malarie tropicală care însemna, după cum a spus doctorul, moarte sigură. Dacă cineva este împins în camera unde oamenii sunt lăsați să moară, ca cei pentru care medicii nu mai pot face nimic, cum era cazul cu mine, acela știe că Dumnezeu a făcut o mare minune de vindecare. De multe ori l-am auzit pe medicul prof. dr. Becker spunând echipei sale care stătea în jurul meu: «Este prea târziu». Dar Dumnezeu este mai mult decât în stare să se ocupe de atacurile cele mai perfide ale vrăjmașului asupra trupului și sufletului și să le transforme în biruință și binecuvântare. Pe 3 ianuarie 1981,

ziua când teoretic trebuia să mor, am avut una din cele mai glorioase trăiri, care a fost de asemenea o binecuvântare durabilă pentru mine.

Era pentru a doua oară când eram luat afară din trup; de data aceasta am trăit răpirea. Și, din nou, Îl chem pe Dumnezeu să-mi fie martor. Am văzut o mare mulțime care urca spre cer, iar eu mă aflu în primul rând. Privind spre dreapta mea am văzut că toți erau tineri, toți erau îmbrăcați în alb iar părul surorilor, neacoperit, cădea liber pe spate. De fapt am putut arunca o privire în slavă și am văzut orașul sfânt ca o piramidă cu vârful în sus. Lumina venea din vârful și pătrundea strălucind și sclipind chiar prin pereții care păreau de cristal și lumina întreg pământul.

În toate necazurile, neînțelegerile, încercările, atacurile, continua ucidere a reputației pe care a trebuit s-o îndur, Dumnezeu a știut întotdeauna cum să mă mângâie – EL și-a ținut cuvântul și niciodată nu și-a întrerupt ajutorul, iar credințioșia Lui a fost întotdeauna cu mine, în toate situațiile. Spre slava Lui pot mărturisi că în miile de predici pe care le-am predicat nu a trebuit să corectez nimic din ceea ce am spus. M-am supus credincios celor spuse de DOMNUL în acea dimineață, puțin înainte de ora 5, în 1970 la Marsilia, Franța, când cu o voce poruncitoare mi-a vorbit de două ori una după alta: «Robul Meu, scoală-te și citește 2 Timotei 4!». Am făcut ce mi s-a poruncit și am citit de la vers. 1 la 5. Apoi am început din nou cu vers. 1. Când am ajuns la vers. 2, am înțeles prin inspirație directă ce voia DOMNUL să cunosc, pentru că în seara dinaintea acestei trăiri fusesem întrebat despre cele șapte tunete și nu avusesem nici un răspuns. Accentul era pus pe însărcinarea: „**Predică Cuvântul!**” – acesta era răspunsul și în această legătură era și „...stăruie asupra lui la timp și ne la timp...” Mi-am dat seama că Cuvântul original face fără putere toate explicațiile și interpretările.

Mi-am așezat Biblia pe măsută, mi-am ridicat mâinile spre DOMNUL și am spus: „Așa de sigur cum Tu, DOAMNE, mi-ai poruncit să citesc acest text, la fel de sigur este că nu poate fi predicat nimic altceva decât ceea ce este scris în Cuvânt. Și pe atât de sigur că ceea ce au vorbit cele șapte tunete din Apocalipsa 10 nu este scris în Cuvântul lui Dumnezeu, pe atât este de sigur că nimeni nu poate predica despre ele!” Căci este scris: „*Ferice de cine citește, și de cei ce ascultă cuvintele acestei proorocii, și păzesc lucrurile scrise în ea!*”

Căci vremea este aproape!" (Apoc. 1:3). Așa cum ne spune însuși Dumnezeu, aici este vorba despre ce este scris. Numai ce este scris putem citi, putem păzi, ne poate fi descoperit de Dumnezeu. Toate speculațiile despre ceea ce nu este scris în Cuvânt nu sunt de origine divină și produc numai confuzii. Chiar un înger dacă ar veni din ceruri și ar pretinde că anunță taina celor șapte tunete, l-aș trimite înapoi.

Când frații predică descoperirile lor deosebite, este evident că ei vor să-și facă proprii lor ucenici. Și dacă mai pretind că numai cei ce cred tâlcuirile și descoperirile lor deosebite vor participa la răpire, atunci aceasta este de-a dreptul hulă.

Însărcinarea *mea* este și rămâne **predicarea Cuvântului așa cum este scris, să fac cunoscut mesajul acestui ceas care include tot ce ne-a fost făgăduit pentru acest timp, și să-1 duc până la capătul pământului**. Cum poate cineva să pretindă că este un predicator al Cuvântului, dacă el predică lucruri care nici măcar nu sunt scrise în Cuvânt?

Aceasta o spun eu ca pe un Cuvânt al DOMNULUI: Cele șapte tunete din Apocalipsa 10 vor vorbi atunci când DOMNUL, ca înger al Legământului, se va pogorî la Israel – nici un ceas mai devreme și nici o zi mai târziu! Atunci devine realitate faptul că El, ca proprietar original, va pune un picior pe mare și altul pe uscat. Așa este scris și așa se va întâmpla. Așa a spus și fratele Branham în 17 martie 1963, la începutul deschiderii peceților în predica sa: *«Trecerea dintre cele șapte epoci ale Bisericii și cele șapte peceți»*: **„Dacă ați observat: este Hristos. În Vechiul Testament El a fost numit «Îngerul Legământului». EL vine acum direct la evrei, căci epoca Bisericii este încheiată... Vă amintiți de acel înger din Apocalipsa 1? Este același lucru. Înger înseamnă „mesager”. Aici El este un Mesager pentru Israel. Biserica este răpită deja în acel timp. Mireasa este pregătită pentru răpire, atunci când El va veni pentru Biserica Sa.”** (*Introducere în cele șapte peceți*). Mireasa Îl așteaptă pe El ca Mire și va pleca să fie cu El la cina de nuntă.

Multe lucruri au mers greșit în cadrul acestui ultim mesaj. Toți cei ce au dorit să fie cineva au intrat sub influența vrăjmașului și astfel influența divină a mesajului a fost parțial distrusă. Dacă frații de pe continentul Nord American ar fi lăsat fiecare predică a fratelui Branham așa cum este și nu ar scos din context diferite citate,

făurindu-și astfel propriul lor «mesaj deosebit», atunci nu am fi avut atâtea direcții diferite. Este un adevăr: când un frate părăsește Cuvântul, atunci Dumnezeu îl părăsește pe el. EL este legat numai de Cuvântul Său, nu de vreo tâlcuire. De exemplu, dacă cineva crede și învață că cele șapte calități (2 Pet. 1), care alcătuiesc natura Răscumpărătorului în cei răscumpărați sunt acum cele șapte tunete, atunci acel om și-a pierdut complet orientarea duhovnicească. Astfel de oameni se împotrivesc adevărului, având mintea stricată (2 Tim. 3:8).

În ciuda tuturor acestor dezvoltări, DOMNUL Își va încheia lucrarea Sa cu mare putere. EL este Biruitorul de pe Golgota. EL a desăvârșit mântuirea, va avea o Mireasă a Cuvântului care nu se va mai pângări niciodată după ce a fost spălată în sângele Mielului, curățată prin apa Cuvântului și sfințită în Cuvântul adevărului.

Grija mea este să predic Cuvântul conform însărcinării pe care am primit-o și recunosc că toate atacurile vrăjmașului sunt îndreptate spre mine ca spre nimeni altul de pe pământ. Acum douăzeci de ani – în 1979 – vrăjmașul a stârnit tot iadul pentru a mă distruge pe mine și lucrarea lui Dumnezeu. În ceasul cel mai întunecat, am primit un cuvânt de mângâiere de la DOMNUL, din Isaia 54:15-17: „*Dacă se urzesc uneltiri, nu vin de la Mine; oricine se va uni împotriva ta va cădea sub puterea ta. Iată, Eu am făcut pe meșterul care suflă cărbunii în foc, și face o armă după meșteșugul lui. Dar tot Eu am făcut și pe nimicitor ca s-o sfârșime. Orice armă făurită împotriva ta va fi fără putere; și pe orice limbă care se va ridica la judecată împotriva ta, o vei osîndi. Aceasta este moștenirea robilor Domnului, așa este mântuirea care le vine de la Mine, zice Domnul.*”

Pentru că am rămas de partea Cuvântului, cei ce răspândesc propriile lor tâlcuiri au luat poziție împotriva mea. Așa cum proorocii, ca purtători ai Cuvântului adevărat, au fost prigoniți, omorâți cu pietre și uciși în toate felurile, așa a fost și cu DOMNUL nostru și apostolii și așa este cu mine. Atacurile vrăjmașului sunt îndreptate întotdeauna împotriva purtătorului Cuvântului pentru că odată cu el rezistă sau pierie influența divină. În predica de pe munte, DOMNUL ne-a dat mângâierea potrivită: „*Ferice va fi de voi când, din pricina Mea, oamenii vă vor ocări, vă vor prigoni, și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră! Bucurați-vă și veseliți-vă,*

pentru că răsplata voastră este mare în ceruri; căci tot așa au prigonit pe proorocii, care au fost înainte de voi." (Mat. 5:11-12). Atunci noi trebuie să ne bucurăm chiar dacă inima simte deseori durerea insuportabilă.

Eu sunt încredințat că DOMNUL îmi va da putere să continui până la sfârșit și să rămân în Cuvântul Său. Ca și Pavel, pot spune: știu în cine am crezut, Îl cunosc personal și am aceeași siguranță ca și apostolul. De aceea închei această parte cu mărturia lui, care este și mărturia mea: „...căci știu în cine am crezut. Și Sunt încredințat că El are putere să păzească ce I-am încredințat până în ziua aceea. Dreptarul învățăturilor sănătoase pe care le-ai auzit de la mine, ține-l cu credința și dragostea care este în Hristos Isus. Lucrul acela bun care ți s-a încredințat, păzește-l prin Duhul Sfânt, care locuiește în noi!” (2 Tim. 1:12b-14). DOMNUL, care m-a pus în slujba Lui, este credincios.

Israel în cuvântul proorociei

Întoarcerea evreilor în țara făgăduită părinților lor este una din principalele făgăduințe ale timpului de sfârșit. Când toate proorociile din Scriptură sunt împlinite, în special cea referitoare la smochinul care primește din nou viață, atunci credincioșii își ridică privirea pentru că mântuirea lor este aproape. Așa cum auzim mereu la știri, procesul de pace dintre Israel și palestinieni trebuie să se încheie până în septembrie 2000. Negociatorii au atins deja în discuțiile lor statutul Ierusalimului care ar satisface ambele părți.

Din punctul de vedere al proorociei biblice, acesta nu este încă legământul de șapte ani despre care se vorbește în Daniel 9:27. Acum au loc negocieri regionale în conformitate cu acordul de la Oslo. La sfârșit, când se va încheia tratatul principal, Vaticanul se va alătura negocierilor, căci interesul nu se va îndrepta numai spre Ierusalim, ci și spre Muntele Sion, care este Muntele Templului. Numai prin medierea Vaticanului, ca cea mai înaltă autoritate religioasă, arabii vor consimți iar evreii vor avea voie să clădească Templul. Ierusalimul va rămâne capitala Israelului și în același timp el va fi recunoscut ca orașul care a dat naștere celor trei religii mondiale: iudaismul, creștinismul și islamismul.

Fratele Branham a spus că Mireasa va pleca înainte ca acest legământ prezis să fie încheiat: „**Și acest domnitor din acel timp va face un legământ cu poporul lui Daniel, care sunt evreii. Atunci este luată Mireasa. Ea nu va vedea acest lucru. ...După răpirea Bisericii (Miresei), Roma și iudeii vor încheia un legământ împreună.**” (*Pecetea întâi*). Dacă urmărim dezvoltările din Orientul Apropiat, atunci ne dăm seama că toate aceste negocieri și tratate conduc deja spre acel legământ final cu Israelul. Pentru Biserica-Mireasă aceasta înseamnă: Timpul este aproape, chiar la uși (Mat. 24:33).

De pe câmpul de misiune

Anul 1999 intră în istorie ca o binecuvântare extraordinară pentru Împărăția lui Dumnezeu. Niciodată mai înainte nu am făcut atâtea călătorii în douăsprezece luni, niciodată mai înainte nu am vorbit cu atât de mulți oameni că anul acesta. Dumnezeu a deschis uși noi în toată lumea, mai ales în Orientul Îndepărtat, America Centrală și de Sud, până în Cuba, țările din Europa de Est, inclusiv Siberia și chiar până la 335 km de orașul Novosibirsk. De multe ori am avut sute, iar în unele țări chiar mii de persoane care au venit la adunări.

În acest an am putut vorbi în 35 de adunări pentecostale de orientare carismatică. Aceasta mi-a dat prilejul să cunosc din interior lucrurile care se petrec acolo. Mi s-a oferit amvonul și am putut împărtăși mesajul acestui ceas în diferite congregații. De asemenea, prin mesaje televizate transmise de 62 posturi naționale și regionale au putut fi atinși mulți oameni. Aceasta o putem spune datorită mesajelor primite prin *fax*, *e-mail*, *scrisori sau telefon*. Dumnezeu credincios, al cărui popor este împrăștiat peste tot, deschide inimi și uși. Acum avem posibilitatea să folosim stațiile de transmisie TV prin care putem atinge întreaga lume. De la prima din ele pot fi ajunse peste 70 de țări prin satelit. De la a doua, din America de Sud, putem atinge 23 de țări vorbitoare de limba spaniolă, inclusiv Mexic și Cuba. De la cea de a treia pot fi atinse restul țărilor din lume. Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru astfel de posibilități!

Pășim în mileniul următor și suntem conștienți că timpul de har se poate sfârși foarte curând; de aceea ne vom strădui să facem cât

mai mult cu putință. Noi avem mari așteptări, știind că lucrurile cele mai bune trebuie să vină odată cu restituirea reală făgăduită. Acum avem posibilitatea să vestim Evanghelia veșnică a Împărăției lui Dumnezeu ca mărturie pentru întreaga lume (Mat. 24:14, Apoc. 14:6). Dumnezeu a avut grijă și de mine astfel că pot vorbi câteva limbi inclusiv limba engleză, care este cunoscută și înțeleasă de întreg pământul. Astfel mesajele pot fi traduse în limbile locale.

De la Centrul de Misiune din Krefeld slujim credincioșilor din peste 130 de țări cu literatură care este tipărită aici în 10 limbi. În toate țările sunt frați care au rămas credincioși în Cuvântul lui Dumnezeu, care nu predică învățături și descoperiri deosebite, ci Cuvântul descoperit așa cum este scris. Și ce nu este scris, o lasă în seama lui Dumnezeu.

Fratele Alexis Barilier slujește națiunilor vorbitoare de limba franceză din toată Africa folosind centrul din Elveția. Fratele Etienne Genton se îngrijește de frații și surorile vorbitoare de limba italiană. El s-a alăturat deja fratelui Barilier în câteva călătorii misionare. În alte țări deasemenea sunt frați care traduc și împart hrana duhovnicească proaspătă poporului lui Dumnezeu.

Folosesc acest prilej pentru a vă mulțumi tuturor celor care au rămas credincioși DOMNULUI și lucrării lui Dumnezeu, care v-a ținut în planul Său până în ziua de astăzi. Voi aveți parte nemijlocit în ceea ce face Dumnezeu acum. Noi mergem înainte cu DOMNUL, fără a privi în dreapta sau în stânga, în ascultare și supunere față de Cuvânt, până Îl vom întâlni pe DOMNUL și Mântuitorul și Mirele nostru, Isus Hristos.

Noi sprijinim 59 de misionari și lucrări misionare în toată lumea. Și pentru aceasta vă mulțumesc că sprijiniți în Numele DOMNULUI cu rugăciunile și darurile voastre. Răsplata voastră va fi mare. Unii pot să dea, ceilalți să meargă, alții să se roage, ceilalți să predice și astfel face Dumnezeu lucrarea Sa și desăvârșește Biserica Sa.

Anunțuri

Dacă va fi în voia lui Dumnezeu, vom continua cu serviciile noastre de la primul sfârșit de săptămână al fiecărei luni, în Centrul de

Misiune. Un sumar al serviciilor va fi publicat în limba engleză pe *Internet*. Astfel toți frații slujitori din întreaga lume vor avea parte de această slujbă și vor împărți acest Cuvânt scump cu turma pentru care sunt răspunzători.

Homepage-ul nostru îl găsiți la adresa de internet:
<http://www.freie-volksmission.de>

Îmi cer scuze pentru fiecare scrisoare la care nu am putut răspunde și rugămintele care nu au putut fi îndeplinite. Facem tot ce ne stă în putință, iar în scurtul timp în care sunt la birou lucrez adesea până la miezul nopții. În special cei din Africa și Asia, care cer în scrisorile lor lucruri de folosință personală, trebuie să înțeleagă că banii misiunii pot fi folosiți numai pentru scopuri de misiune și nu pentru cheltuieli personale.

Dorim binecuvântarea lui Dumnezeu peste toți frații slujitori și peste toți cei ce cred așa cum zice Scriptura. Fie ca harul lui Dumnezeu și înțelepciunea Lui divină să fie cu voi toți cei ce slujiți DOMNULUI cu credincioșie până când El ne va lua acasă. Să nu uitați niciodată, când Mirele vine să-și ia Mireasa în slavă, picioarele Lui nu vor atinge acest pământ. Mai întâi vor învia cei morți în Hristos; apoi cei ce trăiesc în Hristos vor fi transformați într-o clipită și împreună vom fi ridicați să-L întâlnim pe DOMNUL în văzduh. Așa este scris și așa va fi (1 Tes. 4:13-17, 1 Cor. 15:39-58).

De asemenea, să țineți minte: numai dragostea desăvârșită va intra acolo și numai cei ce sunt gata vor merge cu Mirele la cina de nuntă a Mielului. Fie ca lămpile noastre să ardă și vasele noastre să fie umplute cu untdelemnul Duhului. Fie ca iubitul nostru DOMN să vă pecetluiască pe toți cu Duhul Sfânt, aceasta fiind o condiție pentru transformarea trupurilor noastre pământești (Efes. 1:13-14; 4:30). DOMNUL, care a început această bună lucrare o va desăvârși până în ziua revenirii Lui. Fie ca Dumnezeu să vă binecuvânteze pe fiecare într-un mod deosebit în anul 2000. Rămâneți treji în toate lucrurile, atât în cele duhovnicești cât și în cele firești: serviciu, familie, în biserică sau părtașie, etc. Amintiți-mă în rugăciunile voastre zilnice.

Nădăjduiesc că noua broșură «*Marea tragedie din cer și de pe pământ*» va fi o binecuvântare pentru voi și vă va întemeia mai mult în adevărata credință. Fie ca toți să primiți siguranța de la

Dumnezeu. Pentru împărtășire, pot fi trimise la cerere exemplare suplimentare.

Lucrând în slujba LUI,

Fr. Frank